

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący)

SSN Dariusz Kała (sprawozdawca)

SSN Igor Zgoliński

Protokolant Małgorzata Czarторыska

w sprawie **J. Z.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 22 czerwca 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku

z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt II K 940/19,

**uchyla zaskarżony wyrok w części niezawierającej
rozstrzygnięcia o oddaniu skazanego na podstawie art. 73 § 2
k.k. pod dozór i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi
Rejonowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

J. Z. został oskarżony o to, że okresie od nieustalonego dnia i miesiąca 2016 roku do 16 grudnia 2018 roku w W. przy ul. [...] znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną A. Z. w ten sposób, że wielokrotnie wszczywał z nią awantury, w trakcie

których używał wobec niej słów powszechnie uznawanych za obelżywe, dopuszczał się przemocy fizycznej w postaci szarpania za ręce i ciało, uderzania głową o podłogę, przy czym w dniu 20 listopada 2018 r. poprzez zaciśnięcie jednej ręki na szyi dusił wymienioną oraz w dniu 15 grudnia 2018 r. poprzez potrząsanie za ręce, popychanie i uderzenie pięścią w klatkę piersiową spowodował u pokrzywdzonej obrażenia w postaci zasinienia klatki piersiowej i tułowia po stronie lewej, zasinienia obu przedramion i obu okolic łokciowych, zasinienia okolicy łopatkowej lewej, otarcia naskórka okolicy łopatkowej prawej, zasinienia okolicy biodrowej lewej tj. obrażenia inne niż określone w art. 156 kk i nie naruszają one prawidłowych funkcji narządów ciała na okres powyżej siedmiu dni, tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt II K 940/19, Sąd Rejonowy we Włocławku:

1. oskarżonego J. Z. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. Z. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w okresie próby zobowiązał oskarżonego J. Z. do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
4. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego J. Z. na rzecz A. Z. nawiazkę w kwocie 500,00 złotych;
5. zwolnił oskarżonego J. Z. od uiszczenia opłaty, zaś obciążył go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa od momentu wszczęcia postępowania w sprawie w kwocie 170 złotych.

Od powyższego wyroku żadna ze stron nie wywiodła apelacji i uprawomocnił się on w dniu 18 lutego 2022 r.

Od wyroku tego kasację wywiodł Prokurator Generalny, który zaskarżył powyższe orzeczenie w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść skazanego, zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie

przepisu prawa karnego materialnego - art. 73 § 2 k.k., polegające na tym, iż Sąd Rejonowy we Włocławku warunkowo zawieszając oskarżonemu J. Z., wymierzoną za czyn z art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., karę pozbawienia wolności, bezpodstawnie zaniechał orzeczenia wobec niego, jako sprawcy przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej, obligatoryjnego środka probacyjnego w postaci dozoru kuratora.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w części, w jakiej nie zawiera rozstrzygnięcia o oddaniu skazanego pod dozór kuratora i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna.

Zgodnie z art. 73 § 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., dozór stosowany w przypadku warunkowego zawieszenia wykonania kary *jest obowiązkowy wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, sprawcy określonego w art. 64 § 2, a także wobec sprawcy przestępstwa popełnionego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych oraz sprawcy, który popełnił przestępstwo z użyciem przemocy na szkodę osoby wspólnie zamieszkującej*. Odnosząc się do ostatniej z wyżej wymienionych przesłanek obligatoryjnego dozoru należy nadto przypomnieć, że dla oceny jej zaktualizowania się na gruncie konkretnej sprawy istotny jest stan występujący w czasie popełnienia przestępstwa, a nie w momencie wyrokowania (zob. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2020 r., V KK 370/19). Z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, znajdujących swoje odzwierciedlenie tak w opisie przypisanego oskarżonemu czynu, jak i uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w sposób jednoznaczny wynika zaś, że oskarżony dopuszczał się wobec pokrzywdzonej przypisanego mu przestępstwa znęcania się w miejscu ich wspólnego zamieszkania, tj. w W. przy ul. [...]. W tym stanie rzeczy, brak rozstrzygnięcia o oddaniu oskarżonego, w okresie próby, pod dozór kuratora (lub innego podmiotu wymienionego w treści art. 73 § 1 k.k.), stanowiło rażące i bez wątpienia mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenie przepisu art. 73 § 2 k.k.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy uznał kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną i uwzględniwszy ją na posiedzeniu,

przeprowadzonym w trybie art. 535 § 5 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok w części niezawierającej rozstrzygnięcia o oddaniu skazanego na podstawie art. 73 § 2 k.k. pod dozór i sprawę w tym w zakresie przekazał Sądowi Rejonowemu we Włocławku do ponownego rozpoznania. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w postępowaniu kasacyjnym dopuszczalne jest uchylene zaskarżonego orzeczenia w części, w jakiej nie zawiera ono określonego rozstrzygnięcia, którego zamieszczenie w danym wypadku było obligatoryjne (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2022 r., IV KK 21/22).

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

(M.K.)

[ł.n]